

[Frandsen.]

digelses- og ansættelsesforhold, spørgsmålet om produktionens tilrettelæggelse, spørgsmålet om, hvorvidt man fortsat skal finde sig i, at arbejdsgivere kan nedlægge produktionen og dermed også afskedige de ansatte. Det er den slags ting, som virkelig betyder noget, når vi skal tale om nærdemokrati; det er ikke bare et spørgsmål om, at man får nogle organer, hvor man kan tale om tingene, og hvor man lægger nogle beføjelser, som i realiteten ikke betyder særlig meget. Derfor må jeg altså sige, at punkt 1 i forslaget for os ikke har så forfærdelig megen mening, medmindre man giver andre beføjelser til disse organer.

Med hensyn til det andet punkt vil jeg sige, at vi er tilhængere af, at de ansatte får repræsentation i bestyrelsen, men der er dog en række problemer, som man ikke kan komme uden om vil forekomme i den forbindelse. Vi må spørge, om det f. eks. er rimeligt, når man siger, at de ansatte skal have været på en virksomhed i 2 år for at kunne få stemmeret. Ligeledes må vi sætte et spørgsmålstejn ved tavshedspligten. Den kan skabe nogle forfærdelige konflikter for de mennesker, der sidder som repræsentanter for de ansatte i bestyrelsen og dermed ikke må meddele de ting, som de eventuelt får at vide, og som er til gavn for de ansatte. Dette problem må også ses i lyset af, at ordningen ikke må medføre, at de ansatte, der sidder i bestyrelsen, føler en større solidaritet over for bestyrelsens virke, dvs. over for virksomheden, end de føler over for de ansatte. Det er de ansattes repræsentanter, og det er det, man må sikre under alle omstændigheder.

Det, vi fra SFs side særlig vil lægge vægt på, er, at vi giver nogle beføjelser til de ansatte vedrørende afskedigelses- og ansættelsesforhold, en vetoet, sådan at man sikrer, at de ansatte ikke kan blive sat på gaden til enhver tid, og sådan at man sikrer, at virksomheden ikke nedlægger produktionen hen over hovedet på de ansatte. Det er sådan nogle ting, som direkte har interesse,

og derfor kan det ikke hjælpe ret meget, at man kommer med forslag, som kun vil udvande problemerne. Det kan nemlig ikke hjælpe noget at sige, at der ikke er modsætningsforhold mellem arbejder og arbejdsgiver. Det er der fortsat, selv om de nok er formindsket inden for de senere år. Der er stadig et modsætningsforhold, og det kan ikke hjælpe noget, at man laver nogle organer, som skal få det til at se ud, som om der ikke er tale om, at der kan være modsætningsforhold.

De ting, som ligger i forslaget her, vil vi selvfølgelig meget gerne drøfte i udvalget, og vi vil af al kraft fremme de tanker, der ligger bag det, nemlig spørgsmålet om at give indflydelse og give bestemmelsesret til de ansatte. Det vil vi meget gerne gøre i arbejdsmarkedsudvalget. Men vi mener, at de konkrete forslag, som ligger her, simpelt hen ikke vil have nogen reel virkning i den rigtige retning. Det, man vil få ud af det, er efter vores opfattelse en form for pseudo-demokrati. Det vil se ud, som om man nu har indført nærdemokrati på de enkelte arbejdspladser, og det mener vi simpelt hen ikke der er tale om med forslaget. Men vi vil altså som sagt gøre meget for, at vi får fremmet ideen om demokrati på arbejdspladsen. Det er tanker, som ligger i forslaget her, det er tanker, som kan ligge i forslag, vi skal drøfte i forbindelse med arbejdsretten, det er tanker, der kan ligge i forbindelse med, hvad vi diskuterer i arbejderbeskyttelseslovgivningen. Vi mener, det er helt afgørende for, at man kan gå videre i retning af en yderligere demokratisering af samfundet. Vi vil altså meget intensivt arbejde for i denne folketingssamling at få gennemført en lovgivning omkring demokrati på arbejdspladsen, og det vil så kunne medføre, at vi kan tage fat på andre ting. Når vi har sikret, at demokratiet er skabt på gulvet, så kan vi også udbygge demokratiet på et højere plan, nemlig i spørgsmålet om ejendomsretten.

Hermed kan jeg altså sige, at vi vil arbejde med forslaget positivt i udvalget, men